

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBINIŲ PENSIJŲ ĮSTATYMO NR. I-730 4 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIIP-4390

Nr.
Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto 138 straipsnio 3 dalimi ir atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Seimo valdybos 2020 m. birželio 9 d. sprendimo Nr. SV-S-1638 „Dėl įstatymų projektų išvadų“ 1 punktą, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

Iš esmės pritarti Lietuvos Respublikos valstybinių pensijų įstatymo Nr. I-730 4 straipsnio pakeitimo įstatymo projektui Nr. XIIP-4390 (toliau – Įstatymo projektas), tačiau pasiūlyti Lietuvos Respublikos Seimui tikslinti Įstatymo projektą, atsižvelgiant į šias pastabas:

1. Pagal Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 3.160 straipsnio 1 dalį tėvų teisės ir pareigos baigiasi vaikui sulaukus pilnametystės ar tapus veiksniui, o pagal Civilinio kodekso 3.155 straipsnį vaikus iki pilnametystės ar emancipacijos prižiūri tėvai. Todėl, vertinant tėvų išugdytų vaikų elgesį, turėtų būti atsižvelgiama tik į laikotarpį, kuriuo tėvai buvo teisiškai atsakingi už vaiką. Atsižvelgiant į tai, siūloma:

1.1. Įstatymo projekto 1 straipsnio 2 dalimi keičiamą Lietuvos Respublikos valstybinių pensijų įstatymo 4 straipsnio 6 dalies 4 punktą išdėstyti taip:

„4) ji (jis) ar bent vienas jos (jo) vaikas (įvaikis) iki pilnametystės arba iki emancipacijos nuteistas už sunkaus ar labai sunkaus nusikaltimo padarymą, nesvarbu, ar teistumas išnykęs, ar ne (išskyrus atvejus, kai įvaikis už labai sunkaus ar sunkaus nusikaltimo padarymą buvo nuteistas iki įvaikinimo);“;

1.2. Įstatymo projekto 1 straipsnio 3 dalimi keičiamą Valstybinių pensijų įstatymo 4 straipsnio 6 dalies 5 punktą išdėstyti taip:

„5) ji (jis) ar bent vienas jos (jo) vaikas (įvaikis) iki pilnametystės arba iki emancipacijos nuteistas už nesunkaus ar apysunkio nusikaltimo padarymą (išskyrus atvejus, kai daugiavaikė motina arba daugiavaikis tėvas nuteisti už nusikaltimų ar baudžiamųjų nusižengimų, nurodytų šio straipsnio 6 dalies 3 punkte, padarymą) ir teistumas neišnykęs arba nepanaikintas (išskyrus atvejus, kai įvaikis už nesunkių ar apysunkių nusikaltimų padarymą buvo nuteistas iki įvaikinimo).“

2. Preliminariais Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos skaičiavimais, Įstatymo projektu siūlomoms teisinio reguliavimo priemonėms įgyvendinti papildomai iš Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto prireiktų apie 2,3 mln. eurų per metus.

Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas yra konstatavęs, kad „<...> įstatymų leidėjas negali sukurti tokios teisinės situacijos, kai išleidžiamas įstatymas arba kitas teisės aktas, kuriam įgyvendinti reikia lėšų, bet tokių lėšų neskiriama arba jų skiriama nepakankamai“ (Konstitucinio Teismo 2004 m. gruodžio 13 d. nutarimas „Dėl kai kurių teisės aktų, kuriais reguliuojami valstybės tarnybos ir su ja susiję santykiai, atitikties Lietuvos Respublikos Konstitucijai ir įstatymams“). Be to, Konstitucinis Teismas yra nurodęs, kad „teisės norma, kuria valstybė prisiima atitinkamą įsipareigojimą, <...> turi būti paremta materialiniais ir finansiniais ištekliais“ (Konstitucinio Teismo 1996 m. lapkričio 12 d. nutarimas „Dėl Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl piliečių nuosavybės teisių į išlikusį nekilnojamąjį turtą atstatymo tvarkos ir sąlygų“ 8 straipsnio penktosios dalies ir 19 straipsnio pirmosios dalies normų atitikimo Lietuvos Respublikos Konstitucijai“). Atsižvelgus į jau priimtus įsipareigojimus (didinti išmokas vaikams, mokėti subsidijas darbo užmokesčiui, didinti sveikatos priežiūros įstaigų darbuotojų atlyginimus ir pan.) ir įvertinus tai, kad Lietuvos Respublikos 2020 metų valstybės biudžeto ir savivaldybių biudžetų finansinių rodiklių patvirtinimo įstatyme nenumatyta skirti papildomų lėšų Įstatymo projekto nuostatomis įgyvendinti, siūlytina tikslinti Įstatymo projekto 2 straipsnio 1 dalį ir nustatyti vėlesnę įstatymo įsigaliojimo datą – 2021 m. sausio 1 d.

Ministras Pirmininkas

Socialinės apsaugos ir darbo ministras